

שלושה מזמורים מטירופטי

תרגם מטולגו דוד שלמן

תאך לך שלא הייתה

תאך לך שלא הייתה.
מה הייתה עשוה עם רחמייך הרבים?
בזכותיכי זכית למוניטין.
אני ראש וראשון לכיסילים.
הר של יהירות.
כוחיב בחולשותי, בכניעה לייצר.
למזלך מצאתני. השתדל לא לאבדני.

תאך לך שלא הייתה.

אני קיסר במלכות המבוכה.
רשום בפנקס השחוור של הקרומה.
מסוחר מגלגל הלידות, רחם אחר רחם.
גם אם תחפש, התמצא אחר כמוני?

תאך לך שלא הייתה.

שколо זאת ברצינות. אם תושיע אחדכח שפל,
תבטיח לך תחילת עד.
אתה תזכה במצוות בזכותיכי, ואני אזכה בחיקם
בזכותיכי. נולדנו
זה להה,
אדוני בראש ההר.

תאך לך שלא הייתה.

המסורת אנמאיה או אנמאצ'אריה (Annamayya, Annamacarya) חי בעיר המקדש טירופטי במאה ה-15. על פי המסורת הדרום-יהודית חיבר כ-32,000 שירים לכבוד האל יישנו-רינקטישורה. השירים, ככל בשפט הטלגו ובਮכתנות ה-*padam* היליריות - שלושה בתים קצרים ופזמון חזור - נועדו לשימוש ליטורגי בפולחנים היומיים ובמועדיו חג במקדש. כ-16,000 מהם שדרו, חרותים על לוחות נחושות גדולים שנשמרו בחדר פנימי במתהן המקודש (ייתכן שמדובר במפעל ההוצאה לאור היקר ביותר בכל תולדות תתי-היבשת היהודית). השירים מתחלקים לשתי קטגוריות עיקריות: שירי אהבה ארוטית לאל וחווים מטפיים (srangara) ושירים מטפיים (adhyatma) העוסקים בפנימיותו של המשורר, במצביו רוחו ובזיכרונו, ובמערכות היחסים הסובוכה ביןו לבין אלוהיו. לשירים המטפיים ממד מדיטטיבי ואינטראנספקטיבי ונימה אינטימית, לעיתים מתחצפת או אף מתriseה לפני האל שהוא ב"שייחו התציג של המשורר. על כן השירים מצטיינים בבטוי אישי, 'מודרני' להפליא, ובתצלפיות דקota ונוונות המסתתרות לבוש פשוט לכארה.

וינקטישורה, השוכן במקדש בראש ההר בטירופטי, ידוע גם בשם Vatti panam perumal, האל המשלים ריבית, כיון שנאלץ ללוות סכום עתק מהחיו הבכור כדי למן את הזאותות החתונתו. מאז מבאים עולי הרוגל הרבים (כ-20 מיליון בשנה) שי כספי אל האל, ובכך הם עוזרים לו לשלם את הריבית הקצתה על אותה הלוואה. על החזרת הקרן לא מדובר כלל בעידן הנוכחי. היום המקדש בטירופטי הוא האתר המקודש הפופולרי ביותר (גם העשיר ביותר) בהודו, ושירו של אנמאיה נשמעים בידי החלילאים בכל שעות הלילה והיום.

מתוך הספר Velcheru Narayana Rao and D. Shulman, *God on the Hill. Temple Poems from Tirupati* (in press)

מנחה שפוכה בעפר

לאן נעלמה תבונתי?
אף הזמן חלף עבר
כמנחה שפוכה בעפר.
אני צרעיך אולי את זה, אולי את זה.
אני סר מדרצי.

אני מחהה, הזמן מפתח
כאיל בסבך,
מנחה שפוכה בעפר.

תכנית זאת תשיע, או אולי זאת –
כך אפותור את כל סיוכוי.

תחבולה אהרו ותחבולה –
ועודי לכוד במחשבותי.
הזמן נמס לידי כחמהה ליד אש,

מנחה שפוכה בעפר.

כאן אהיה מאושר, או לא כאן אלא שם –
על כך נע אני ונד.

אני מבחין באלהים
השווה לייד.

הזמן עובר, ריק לדבר מדברי,
מנחה שפוכה בעפר.

עליך לפתור את החידה

את החידה שחדת, אל, عليك לפתור.
איך אוכל לפתור אותה בלבד?

בហזק שנייה נולדת בועה
ובמשך שנייה נוספת בועה
היא צפה על פני המים.
האם היאאמתית או מותנית?
הסביר לי את הסוד.

עליך לפתור את החידה.

روح נושבת בשמים,
עובדת את העולם
ומתמזגת עם החלל.
האם זו אשליה או מהות?
הסביר לי את הסוד.

עליך לפתור את החידה.

ນbet עליה מהאדמה,
מבשיל, קמל, וממת.
האם הוא קיים או לא קיים?
הסביר לי את הסוד.

עליך לפתור את החידה.